

12.8.1960

10.00 - מ. פרלמן - שב מקונגו לפני שבוע, היה חמשה

שבועות וחצי, 4 ימים לפני יום-העצמאות.

3 ימים אחרי העצמאות היתה התמוטטות מוחלטת של השלטון.

כל עמדה חשוכה היתה בידי הבלגים. הם דאגו לשיפור מצבם החומרי - אבל סגרו כל פעילות פוליטית. בינואר 1959 הרבו הבלגים מאות קונגולאים ואז התחילו להבין שיש לשנות המדיניות הבלגית, התכנסו בבריסל עם ראשי קונגו והחליטו על עצמאות. ללוממבה יש 35 מקומות בבית התחתון, שיש בו 137 נבחרים, כסנס 84. ההתפלגות היא בעיקר שבטית. ללוממבה הוא ערומי, בריון ודמגוג. יודע לנצל כל מצב לטובתו.

היתה שביחת-פועלים - ללוממבה הבטיח להם תוספת של 30 אחוז,

היתה התרגזות ב- *Force armée congolaise* היו 1000 קצינים בלגים, 24.000 קונגולאים. אף לא קצין אחד קונגולאי. אחרי שביחת-הפועלים היה מרד מתון של הצבא.

החיילים מדברים לינגלה - השפה הפופולארית ביותר. יש עוד

לשון: קי-קונגו. אחרי-הצהרים הכריז ללוממבה העלאה בדרגה אחת לכל החיילים, ופיטר הגנרל הבלגי ינסנס. בינתיים התפשט המרד ליתר חלקי המדינה. יש 6 אזורים בקונגו: קסנגה, קסאו, יקיוו, אוריינסל, אקווסור וליאופולדוויל.

בכינוס בבלגיה היו קונגולאים ידרשו פדרציה, - כמו צ'ומבה,

יוסף קסובו ועוד.

המרד התפשט, המרד חזק, בטאיפוויל היה הדברצייני. החיילים

הקונגולאים הקיפו את הקצינים ולא נתנו להם לצא. היו מעשי אונס - פלא כל-כך כאשר נתפרטס, אבל היו, גט הריגות. הבלגים התחילו לברוח.

באו פליטים בלגים לליאופולדוויל, וגם פה פרצה פניקה, כי חששו שמה שקרה בטאיפוויל יקרה גם בליאופולדוויל. חלק מהבלגים הסתגרו בשגרירות הבלגית, או בבתיהם - והתחילו לברוח לברזוויל (קונגו הצרפתית). ברזוויל היא במרחק רבע שעה מליאופולדוויל - מעבר לנהר. הבלגים יצאו בדבורה לברזוויל ועזבו הכל טאחוריהם, הצבא הקונגולי יצא עם נשק והתחיל להשתולל.

(ביום ג', 8 ביולי) - במלון היתה משלחת ישראלית, אסיתית,

באנץ' ועתונאים זרים. באו 30 חיילים קונגוליים למלון ברובים, היר על ההדק, ורצו לקחת אותם לסוהר. אנשי או"ם, עתונאים הלכו. פרלמן ואהוד נסו לדבר לחיילים, ועד שאמרו להם הפלה קונסול - סילה זו הבינו - ואמרו להם ללכת הצדה. מו"ש ואהוד אמרו, שכולם קונסול - ואז הניחו גם לעתונאים ולבאנץ'.

בזמבוקה - שר-החוץ בא כעבור שתיים וביקש סליחה.
אהוד אמר לו : שלחו כוח לשמור על המקום, אבל באו חיילים ולא רצו
לשמוע על בזמבוקה.

בשבת בא צ'ומבה, פנה לאהוד ולסוויש ואמר : מה יחשוב
העולם עלינו, טס לקטנגה והכריז על עצמאות קטנגה, כי ראה שאין איש
שולט ויש חוק ובוהו.

במצב החירף בשבוע השני, רצו לרצוח הבלגים במסדי (נמל
קונגו באטלנטיק). הבלגים שלחו צבא בלגי (היו להם שני בסיסים של
צבא בלגי בשני מקומות - בקטנגה בחוף קטנגה, ובקיסונגה (באיזור
ליאופולדוויל). היתה להם גם יחידת צנחנים. כשהוחמר המצב במסדי
שלחו צבא בלגי לשם ונכנסו לקרב עם הצבא הקונגולזי.

ב-13 ליולי החליטה הממשלה של לומבבה לתפוס שדה-התעופה -
למנוע משלוח צבא הבלגים. אולם הבלגים תפסו את שדה-התעופה. אהוד
ומויש קיבלו צלצול מג'ונגה - סגן ראש הממשלה לבוא אליו. היו שם
ששה שרים - ג'ונגה אמר : המצב חמור, היש לכם עצה - פתאום נשמעו
יריות. ג'ונגה ביקש ללכת אליו הביתה, תאלו איפה לומבבה. ענה שאינו
יודע. הסתובב בארץ, במטוס בלגי עם סייס בלגי. שאלו איפה ויקסו לינדולה-
המפקד של הצבא שהיה ר.ס.ר. אכרו שלא שמעו ממנו, כי נסע לקטנגה ואולי
הוא ישוב - אמר שאין להם תחמושת ומסוסים ולא יוכלו להילחם זמן רב בבלגים.

שאלו : הביקשתם הפסקת אש, היה מבוזבז. אמרו - מדוע לא
חשדו זאת. טויש כתב לו שידור, יצאו למשדר, וזיגנגה שידר זאת. ואח"כ
נכנס הצבא הבלגי לליאופולדוויל.

המנכ"ל של ג'ונגה אמר לאהוד ולסוויש : - אילמלא השדור היתה
לפיכות דמים, כי לא ירו משום צד, והיתה קצת פרטנזציה, ורק אחרי החלטת
מועבי"ס גדלה המתיחות ונהרגו בלגים אחדים.

אהוד יבוא ב-18 באבנוסט.
מ.פ. סבור, שעלינו לפעול עכשיו במסגרת אג"מ או"ם,
ובגרנד"ע ומפעל הנוער, וצריך לשלוח איש שיהיה ער לצרכים.
לדעת מ.פ. מוטב שאהוד לא ישוב - כי הוא נערץ בארץ.

- נפגשתם עם לומובה ? - אין לו ערך (?)

היו קרובים לשר הסעורט והנוער, שמו - מוריס אמפולה, עמד לבוא הנה השבוע, אבל יצא במלחמה לסועב'ס. מ.פ. ואהוד כתבו לממשלה קונצו סקירות איך לנהוג. אמפולה רוצה איש לנוער במטורו - גאבא ואיש בכל מהוז ומחוז. רוצה גם איש טייסים.

הם לא מעדיפים אפריקנים מן החוץ. אינם מכבדים אותם. יודעים שיש התחרות בין מדינה אחת ושניה. הם מעדיפים לבנים - לקבלת עצה.

- מדוע לא ישוב אהוד ?

האפשרויות יותר סצומצטות, ונחוץ איש וקליבר יותר נמוך.

- מה עם הרופאים שלנו ?

- מתייחסים אליהם באיכין (גם אנשי או"ם, בניגוד להסרשילד בניו-יורק) ועושים עבודה חשובה. בצאת ספ. עמדו לעבור לסטנלוויל. כי בליאופולדוויל עשו עבודתם. עשו ניתוחים ראשוניים לאנשים שקיבלו כדורים, נשים יולדות ועוד. השחורים מתייחסים אליהם באימון.

משה פ. כותב שלושה ספרים ג' - על אייכמן, על דימוקורסיה

ועל אסיה ואפריקה.

11.00 - קויראלה -

רוצים דרכים, תעשיה, מדריכים להקלאות. יש להם ככוח -

שפע של אנרגיה הידרואלקטריה. רוצה עזרה מדינות קטנות. ישל להם

צבא קטן - אמרתי שלא יבזבז כוח, אדם וכסף על צבא - כי לא יוכל לשכניו.

12.00 - דימיטרקופולוס.

עוונאי מהונצ אהנוכ, מקדוניה, ניטואיפוריקה, דיילי פוסט.

6 כאלות בכהב, ההשובות בתיקו.